

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ВИКЛИК СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Олена Сокур

Житомирський базовий фармацевтичний фаховий коледж

м. Житомир, Україна

Неочікуваним та доволі серйозним випробуванням для всіх учасників освітнього процесу став перехід на дистанційне навчання, зумовлений пандемією коронавірусу. Заклади освіти вимушені були прийняти цей виклик, швидко адаптуватись до нових реалій та перейти на довготривалий карантин, забезпечивши дистанційне навчання, а питання розвитку дистанційної освіти набуло неабиякої актуальності.

Одним з провідних завдань, які стоять перед викладачами та працівниками вищих закладів освіти, є не тільки впровадження системи дистанційної освіти, а й забезпечення сприятливого впливу нових технологій на освітній процес, тобто необхідність розвитку сильних сторін і мінімізація негативних [1].

Для викладачів було складним завданням перейти з режиму офлайн в режим дистанційного навчання, змінивши методику викладання. Складно розробити контент, який охоплює не лише навчальну програму, а й залучає студентів [4]. Якість програм дистанційного навчання є справжнім викликом. Не вистачає стандартів якості, контролю якості, розвитку електронних ресурсів та доставки онлайн контенту. Цю проблему потрібно вирішити негайно, щоб кожен міг користуватися перевагами якісної освіти за допомогою дистанційного навчання [2].

Щоб вирішити проблему якості освітніх послуг, що отримують студенти дистанційної форми навчання, викладачі мають розвивати і впроваджувати інформаційні технології, які сприяють розвитку дистанційної освіти. У цій складній ситуації ми можемо багато чому навчитися. Доступно багато інструментів, викладачі повинні вибрати найкращий інструмент та застосувати

його [3]. Адже дистанційне навчання дає студентам можливість цілодобового доступу до навчальних матеріалів, постійну підтримку й консультації викладачів та методистів, on-line відеолекції, віртуальні тренажери та інші технологічні рішення для забезпечення ефективного процесу навчання [1]. Навчальні заклади можуть підготувати покроковий посібник, який допоможе викладачам та студентам дізнатись, як отримати доступ до різноманітних інструментів дистанційного навчання та як ними охопити основний зміст навчальної програми за допомогою цих технологій, тим самим зменшуючи цифрову неписьменність. Викладачі можуть представляти навчальну програму в різних форматах [3]. Використання мережі Internet дає можливість оперативного доступу до інформаційних ресурсів навчального закладу та можливість ефективної взаємодії «викладач-студент», як в on-line, так і в off-line режимах [1].

Підводячи підсумок, карантин та дистанційне навчання – це своєрідний виклик та перевірка української освіти. Незважаючи на всі негативні аспекти дистанційного навчання, приємно спостерігати за швидкістю та якістю пристосування колег-викладачів до нових обставин і позитивного ставлення до експериментів з новими способами викладання.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Веремчук А. Проблеми і перспективи дистанційного навчання у ВНЗ / А. Веремчук // Проблеми підготовки сучасного вчителя. - 2013. - № 7. - С. 319-325. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ppsv_2013_7_50
2. Cojocariu V.-M., Lazar I., Nedeff V., Lazar G. (2014). SWOT analysis of e-learning educational services from the perspective of their beneficiaries. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116, 1999–2003. [Google Scholar]
3. Dhawan S. (2020). Online learning: a panacea in the time of COVID-19 crisis. *Journal of Educational Technology Systems*, 49 (1), 5-22. [Google Scholar]

4. Kebritchi M., Lipschuetz A., Santiague L. (2017). Issues and challenges for teaching successful online courses in higher education. *Journal of Educational Technology Systems*, 46(1), 4–29. [Google Scholar]